

Utdrag från totalt 156 sidor

SUNE AXELSSON

Tankebubblor

Dikter

AKFEO FÖRLAG

Av Sune Axelsson har tidigare utgivits:

Skärvor ur då (2009)

Kajorna i Toulouse (2010)

Vår resa i tiden (2011)

Bokens väg till läsaren
och biblioteken (2012)

Fågelskrift (2012)

Lust och lidande (2014)

ISBN 978-91-980588-5-7

© Sune Axelsson 2014

Akfeo Förlag, Linköping

Print Group Sp.z, Szczecin 2014

I

NÄCKROSBLAD

Näckrosblad i gränsytan
mellan himmel och mörka vatten
En oskriven diktsamling
som ännu ingen har läst

Den vita oskuldsfulla blomman
har öppnat sina sinnen
för ljus och mörker
Som läsaren av en god bok

FLASKSKEPP

En tom butelj i havet är en flytbar liten ö
Med vind och strömmar driver ut från land
En farkost utan köl, helt osänkbar i öppen sjö
Men tål ej vågors slag mot stenig strand

I sin glasbur bland all bråte skeppet låg
Dess dröm att känna fria vindars drag
i segel, tåg. Få plöja genom skumtäckt våg
med saltstänk omkring mast och stag

Så går jag ner till bryggan, slänger flaskan i
med skepp och man och allt. Nu gungar
glad och fri tills den når bränningars försåt
Ur flaskans spruckna hölje föds en segelbåt

II

GRYNINGSLJUS

I gryningen jag vaknar
och anar vårens skrud
De trygga stegen saknar
bland hemmets många ljud

Ljuvt gårdens lönnar susar
och här mitt liv blev tänt
Ljust minnets bäckar brusar
var sten, vart träd jag känt

Grått skimrar gryningsljuset
En värld som då var min
Ensam i barndomshuset
jag somnar åter in

VUXENMOLN

Böckerna uppslagna på rad
som en plattbelagd stig
i det frodiga gräset
En ambitiös studieplan
med sekventiell inläring

Orden skapar meningar
Tankar fladdrar i vinden
Bortom den sista boken
väntar livet och friheten?
Vuxenmoln hopar sig
vid horisonten

III

VILLANELLA

Den första snön har fallit ned på taken
I månljus lyser rönnbärsträdet silvervitt
Och natten känns ej längre kall och naken

På vattendragen snö och is. Bland flaken
vilar änder, under fiskar rör sig fritt
Den första snön har fallit ned på taken

Men mer ska komma siar väderdraken
så sparvar, mesar noga sköter sitt
Och natten känns ej längre kall och naken

I bäddens famn jag ännu ligger vaken
och tankar irrar runt i hjärtat mitt
Den första snön har fallit ned på taken

Mot rutan hörs en plötslig duns och haken
skallrar till: En sparv som gillar fönsterkitt!
Och natten känns ej längre kall och naken

Jag öppnar fönstret, lyfter bort ljusstaken
och hämtar smulor, frön – nu är det Ditt!
Den första snön har fallit ned på taken
Och natten känns ej längre kall och naken

REGNORMAR

De lever sitt enkla jordeliv i myllan
En handfull per kvadratmeter
får jorden att andas och ger åkern
tonvis med näring under en sommar

En becksvart tillvaro där resterna
av ett fjolårslöv blir en festmåltid
Men med hotet från traktorns tyngd
och pesticiderna alltid närvarande

När åskan dundrar och störtskurarna
faller, söker sig regnormarna upp
mot det bländande dagsljuset

Därupe möts de av helt nya hot
Fåglarna som för dem till himlen
och gossen med sitt första metspö

IV

VÅGSVALL

Ännu ett år av drömmar
glädje och förtvivlan

Känslor föds och dör
som vågor mot en strand

När vinden mojnät
blir allt lugnt och stilla

Vad väntar sedan
mer än tystnaden och mull?

NOSTALGI

När barnen flyttat hemifrån
det känns en smula ödsligt
Vi visste att de blott var lån
men ändå kom det plötsligt

En mulen dag så drog de bort
Fram saknaden då strömmar
Vår tid med barnen nu känns kort
men tiden saknar tömmar

Ej längre hörs en saxofon
ej CD:ns ljudkaskader
Ej heller hör vi ljudet från
två gossars busbravader

Vi saknar våra tonårsglin
och deras rum känns tomma
De är ett minnets magasin
herbariets torra blomma

Ibland de hälsar på nån gång
då känns det som på våren
Med blommors doft och fågelsång
precis som förr om åren

DAGENS BÖRJAN

Långt borta känns redan natten
Jag klär mig och tidningen hämtar
Tekannan bjuds ångande vatten
när pendylen sju slag klämtar

Bröd, smör, mjölk, skinka på bordet
i tesilen bladen blötas
Snabbt skummas det tryckta ordet
i magen maträtter mötas

Längs gatan släcks gatuljuset
Bort ilar dagens timmar
Ensam står disken i huset
I koppen teflagor simmar

V

SILVERBJÄLLRAN

I livets larm jag hör
en silverbjällra
Tvekar vid min port
men går förbi
Mitt hjärta upphör
att ängsligt skälva
och fylls av
vemodets melankoli

Den spröda klockan
med sitt smidda hänge
ger oss en maning
ett imperativ:
Min vän, Du lever
ej oändligt länge
Var rädd om Dig
ta vara på Ditt liv!

FUGA

Svagt når mig tonerna
från hjärtats kamrar

Som vill till oss
i vardagen nå ut

I sorg och glädje
dova slag som hamrar

När livets fuga
ljuder utan slut

FULLMÅNE

Bakom imbelagd
monokel
svävande
på nattens näsa
vakar
fuktigt fadersöga

Mörka skyar
stillnad vinden

Så långt borta
– ändå nära

SÅPBUBBLA

Som en såpbubbla skimrade livet
när vi var barn och unga
Då allt var i boken ej skrivet
och sånger fanns kvar att sjunga

Långt senare glansen det mister
när dagar med glädje blir korta
En skimrande bubbla brister
och plötsligt är allting borta

VI

DE GODAS RIKE

Ibland bär jag på en otäck känsla
att inte passa in i de Godas rike
Behovet att säga: Men så här
kan det ju också vara,
blir mig övermäktigt
Som när stater som vi en gång
trodde på fastnat i from självgodhet
och egostrategiskt tänkande
Eller när offren förvandlats
till rasistiska förtryckare
När miljön förstörs i snabb takt
och jordens resurser
fördelas så uppenbart orättvist

Också i mina tankekloaker
flyter vrakgods upp till ytan
Möjliga tankar och åsikter
skapade redan när vi
var grottmänniskor
Kanske är människans främsta
attribut skygglapparna?
Att inte se verkligheten som den är
utan som vi vill och tror den vara

Att tungt luta sig mot
det förflutnas trygga facit
och troskyldigt förlita sig på
att detta också gäller idag
Säkert har förmågan att förenkla
och snabbt komma fram
till en åsikt eller ett beslut haft
betydelse för vårt släktes överlevnad
Att ständigt tänka i *vi och dom*
och demonisera de andra
Att alltid gynna oss själva
på deras bekostnad

Men dagens värld är redan på väg
att bli en världsomspännande by
Det vi gör mot grannen eller miljön
drabbar oss själva eller barnbarnsbarn
Ibland känner jag bara uppgivenhet
Kommer vi och vår demokrati
att klara omställningen
till det nya tänkande som krävs?
Som privilegierade medborgare
i den bästa av världar
I en ny värld där vi måste dela med oss
Eller kommer morgondagens verklighet
också att skapas på slagfältet?

BÄTTRE VÄRLD

Finns hoppet om en bättre värld?
När människor slits i stycken?
Föräldralösa barn bland
spillrorna av sina hem

Deras tomma blickar plågar mig
Bilden av förkollnade lemmar
med fosfor ännu brinnande
bränner sönder betraktaren

Har en stat rätt att försvara sig?
När de krossade ville bli fria?

VII

SOLNEDGÅNG

När jag gick förbi ridhuset igår
stod den i stallet och stack ut
huvudet genom ett öppet fönster

Fick känslan att den tittade på
solen som stod lågt bakom
björkens nedhängande grenar

Jag såg in i de outgrundliga
ögonen och frågade:
Vad tänker du på, min vän?
Och fick en lång blick som svar

Kanske funderade den på
om en människa kan
glädja sig åt en solnedgång?

FÅNGA STUNDEN

Tiden ständigt är på flykt
ger mig flint och dubbelhaka
Många nog som jag har tyckt:
Ej så bråttom, kom tillbaka!

Inse bör dock jag och du
när dess framfart vi begråter:
Det som sker just här och nu
kommer heller aldrig åter!

LÄNGTAN

Se framtiden an med förväntan:
Mot verklighet dröm kan bli bytt!
Långt sämre prognos har vår längtan
till dagar som redan har flytt

VIII

LEKSEN KATT

Leksen katt har fått fnatt
över golvet far
Jagar blott sin långa svans
fångar den och drar

Jakten går i cirkeldans
tills han trött och matt
åter blir vår hemmakatt
som i drömmen råttor tar

VÅRSENSATION

Från Damernas Värld jag nyligen hört:
Moder Jord radsåningsmaskinen förfört!

De har älskat i dagar helt utan sans
En sällsynt upprörande mesallians!

I en långt mera lantlig men saklig notis
beskrivs det skedda på följande vis:

Bönder runt Dalby har nu sått sin säd
Två nubbar Skåne det firades med

En riklig skörd till hösten kan bärgas
om inte av nattfrost vårsådden härjas

NYBAKAT

Doft av kanel i trappuppgången
En fläkt från tiden när vi var små
Löftesrik inom mig ljuder sången
fortsätter trappan uppåt på tå

Hon står vid spisen rosig och varm
strålar av lycka, trygghet och lugn
Greppar om plåten med stadig arm
gräddade bullar tar ut från vår ugn

FAGRA HÄNGEN

Nu träden pryds av skira blad
och vårens fagra hängen
som sprider ut ett ymnigt bad
av frömjöl över ängen

Jag själv och många tappra till
som hostar, fräser, nyser
djupt avskyr björkens kärleksspill
bigotta tankar hyser

Lekamlig kärlek gör mig rik
sker bäst i slutna kamrar
Men björkens rit den är publik
får bronker väsa, slamra

Först kliar det i ögonen
sen kittlande små spasmer
Och strax så dånar nysningen
vårnäsornas orgasmer

Av denna orgie blir jag matt
helt saknar sans och måtta
Den fagra björkens rika skatt
uppskattad som en råtta

DÖDEN

Jag tänker ibland
    på döden

Livet känns
    rikare då

SKÄRM

I morse imma
på rutan: en skärm mellan
mig och utanför

BERGEN

De uråldriga
bergen lever än. Och tar
en dag i sänder

LEENDE VIND

Hennes leende ögon
och vindens lek
i hennes hår
Hennes ögons lek
och vinden som ler
i hennes hår

KUSINTRÄFF

Barndomens fåglar
sjunger i dungen. Ändå
känns hösten nära

SILVERSÅNG

Av tomma luften
smider buskskvättan
tonslingor av silver
Vippande på en stum
blanktråd från Telia

FLÖJTSPELAREN

Hon såg mig och log
med en blick som fick mig att
fumla med flöjten

VIOLIN

En leende mun
är kärlekens violin
Vi spelar på den

PÅ BRON

Månsken, ljud av steg
Två skuggor som förenas
Bäckens svaga sorl

X

KEJSAREN AV KINA

En längre dikt som handlar om kejsar Ming Huangs sista dagar vid makten innan han jagades bort från tronen.

Han regerade åren 712-756 e.Kr. under en kulturell guldålder. Vid hovet fanns också en akademi, där landets lärde, konstnärer och författare samlades och levde i en ofattbar prakt och lyx.

XI

KÄRLEKEN

Kärleken är en förunderlig sak
ej ryms under tak
ej lätt att med ord förklara
Den hjärtat berör
den föds – ibland dör
och blossande het kan den vara

Gör mig bräcklig och skör
så jag dess sång hör
gör sinnena öppna och vida
Då vatten blir vin
låt den ej gå i sin
Låt mig alltid få gå vid Din sida

Kärleken är både ömsint och varm
utan ondska och harm
Låt oss alla den gåvan förnimma
Sorg, smärta mig når
om Du först av oss går
i skymningens blekgrå timma

HÖSTDAG

En höstdag min blick fann en mun
en näsa, blå ögon, blont hår
Som om vin kom in i min mun
och kärlekens glans ögat får

Och lärkornas vårsång jag hör
fastän löven skrumpnar och dör
Våra blickar varandra når
och bultande hjärtan slår

Vem är Du som så mig berör?
I en helgad stund som förgår

BERÖRING

Två skepp som mötas i natten
Skimrande hud emot hud
Tidvattnet stiger och faller
Kort är vårt möte hos Gud

Sakta vi rör genom månsken
Ser strandljus, hör bränningars brus
Snart hissar vi alla segel
Flyr bort över gränslösa djup

Krängande skepp i stormen
Lodande havets djup
Allt blir en häftig beröring
Glänsande hud emot hud

Söker en mening, en botten
Kort är vårt möte hos Gud

SISTA TÅGET

Livsrytmen tycks ha
blivit snabbare med åren

Som vore jag rädd
för att komma för sent

Rädd att komma för sent
till det sista tåget

Men egentligen finns
ingen anledning till brådska

Det står ju alltid där
tålmodigt väntande

GATLJUS

Hösten hostar röda löv
och nakna träden står
Himlen klarnat upp
Novemberratten
lämnar vita spår

Gatans pärlband
matt glänsande mot
mörkrets mjuka hull
Lyktstolparna på rad
med sänkta huvuden
som integralerna i
universums ekvation

Vi alla är en del
Med lösningar
vi levande
ej fullt förstår

Ändå ett lugn
en inre trygghet
når mig där jag går

Sune Axelsson debuterade med lyriksamlingen Skärvor ur då, som hämtar stoff från hans tidiga barndomsminnen.

I sonettsamlingen Kajorna i Toulouse är naturen och de stora livsfrågorna i centrum. Detta gäller också Fågelskrift från 2012 och hans senaste lyriksamling: Tankebubblor, som avslutas med en svit kärleksdikter. Bland dem denna haiku:

*En leende mun
är kärlekens violin.
Vi spelar på den.*

Anne Asplund BTJ om Fågelskrift:

Sune Axelsson har här breddat sin naturlyriska inriktning. Också de existentiella frågorna lyser fram ur den mjukt vardagsfärgade bakgrunden och lyfter mot ett mer universellt perspektiv. Bildspråket är rent och klart, orden bär fram en stilla inlevelse i årstidernas skiftande naturupplevelser. Det är en mycket tilltalande läsning medan höstlöven faller.

